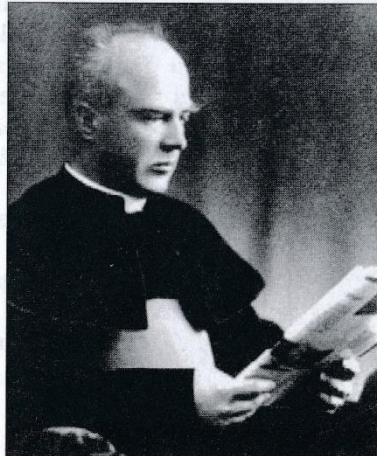

BĪSKAPS PĒTERIS STRODS

(1892–1960)

Pēteris Strods dzimis 1892. gada 1. maijā Varakļānu draudzes Eisāgos. Viņa vecāki – tēvs Antons un māte Tekla (dzim. Cakule) – bija lauksaimnieki.

Pēteris mācījies Varakļānu pagasta skolā, pēc tam Rēzeknes pilsētas skolā. Nākamās skolas gaitas bija – Pēterpils Garīgais seminārs, Vīnes un Insbrukas universitāte, kur P. Strods ieguva filozofijas doktora grādu.

Sākumā viņa darba vieta bija Krāslavā, tad ir prāvests Kombuļos, Stirnienē, pēc tam – Aglonas ģimnāzijas skolotājs, profesors Rīgas Garīgajā seminārā.

Pēteris Strods Latgalē savācis ap 10000 tautasdziesmu, pasaku, miklu. Strādājis pie latgaļu gramatikas un pareizrakstības. Rezultātā – «Pareizrakstības vārdneica».

Daudz tulkojis un pārstrādājis lūgšanu grāmatas. Piedalījies Latvijas Universitātes Teoloģijas fakultātes izveidē. Apceļojis Itāliju, Šveici, Vāciju, Beļģiju u. c. Iecelts par Svētā tēva galma prelātu un 1947. gada 25. jūlijā svētā Jēkaba katedrālē konsekrets par bīskapu.

Sarakstījis grāmatas par svēto Augustīnu, svēto Akvīnas Tomu, pāvestu Piju XI un «Kāpēc jātic?» (Kultūras fonds to godalgoja). Apbalvots ar Triju Zvaigžņu ordeni.

Liepājas kūrījas kanclers J. Vaivodis 1947. gadā nodeva savus

262

ģenerālvikāra pienākumus un pārvaldnieka pilnvaras bīskapam P. Strodam, kas bija iecelts par Liepājas diecēzes Apustulisko administratoru. Pēc bīskapa K. Duļbinska apcietināšanas P. Strods bija arī metropolīta A. Springoviča palīgs, bet pēc pēdējā nāves – metropolijas pārvaldnieks, sākot ar 1958. gada 1. oktobri.

Bīskaps Pēteris Strods nomira 1960. gada 5. augustā un guldīts nekņāstotā priēžu koka zārkā Kristus Karaļa kapsētā Rīgā.

Plaši par bīskapa P. Stroda darbību un dzīves gaitām rakstījis J. Broks gāmatā «Skaists myužs», ko izdevusi Rīgas metropolijas kūrīja 1992. gadā Rīgā.

Avots:

Svilāns, Jānis. Latvijas Romas katoļu priesteri / Jānis Svilāns, Alberts Budže. - Rēzekne : Latgales kultūras centra izdevniecība, 2008. – 1.sēj.- 262.- 263. lpp.